

PSYCHOLOG SZKOLNY

W Szkole Podstawowej nr 25 z Oddziałami Integracyjnymi im. H. Ch. Andersena w Olsztynie psychologiem szkolnym jest mgr Magdalena Słowik

numer telefonu : 89 5429015 wew. 213,

gabinet 135

e-mail:pomocizaufanie@gmail.com

Psycholog szkolny mgr Magdalena Słowik posiada wyższe wykształcenie psychologiczne i pedagogiczne. W celu podnoszenia swoich kwalifikacji oraz zapewnienia właściwej i skutecznej pomocy ukończyła liczne studia, kursy i szkolenia:

Studia magisterskie

- Pedagogika - Pedagogika Opiekuńcza – UWM Olsztyn
- Psychologia - SWPS Warszawa

Studia podyplomowe:

- Psychologia Kliniczna – Gdański Uniwersytet Medyczny
- Diagnostyka Psychologiczna – Uniwersytet Gdański
- Pedagog Specjalny w Kształceniu Integracyjnym – UWM Olsztyn
- Socjoterapia – UWM Olsztyn
- Zintegrowana Wczesna Edukacja – UWM Olsztyn

Kursy i szkolenia:

- Terapia Pedagogiczna - kurs kwalifikacyjny – W-MODN Olsztyn,
- I stopień TSR - Terapia Skoncentrowana na Rozwiązaniach - W-MODN Olsztyn,
- Umiejętności wychowawczo – terapeutyczne w pracy z dzieckiem i rodziną: Podstawy terapii poznawczo – behawioralnej – OKEiWR Olsztyn,
- Roczne Szkolenie w Terapii Poznawczo - Behawioralnej - CTPB Warszawa,
- Dwuletni kurs informatyczny – Technik Informatyk – AP Edukacja Olsztyn,
- Kursy i szkolenia z zakresu Cyberzagrożeń,
- Uprawnienia realizatora Szkoły Dla Rodziców i Wychowawców,

Obecnie jest studentką studiów III stopnia (doktoranckich) w dyscyplinie naukowej – pedagogika.

Obszary działań psychologa szkolnego:

- psychologiczna diagnoza ucznia w ramach zgłaszanych problemów edukacyjnych, wychowawczych i emocjonalnych;
- rozmowy interwencyjno-mediacyjne z uczniami, rodzicami, nauczycielami;
- konsultacje wychowawcze z rodzicami, nauczycielami;
- udzielanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej w formach odpowiednich do rozpoznanych potrzeb,
- podejmowanie działań z zakresu profilaktyki uzależnień i innych problemów dzieci i młodzieży,
- minimalizowanie skutków zaburzeń rozwojowych, zapobieganie zaburzeniom zachowania oraz inicjowanie różnych form pomocy w środowisku szkolnym i pozaszkolnym uczniów,
- inicjowanie i prowadzenie działań mediacyjnych i interwencyjnych w sytuacjach kryzysowych,
- pomoc rodzicom i nauczycielom w rozpoznawaniu i rozwijaniu indywidualnych możliwości, predyspozycji i uzdolnień uczniów,
- wspieranie nauczycieli, wychowawców grup wychowawczych i innych specjalistów w udzielaniu pomocy psychologiczno- pedagogicznej.
- współpraca z nauczycielami przy opracowywaniu indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych w zakresie specjalistycznych zaleceń odnoszących się do potrzeb uczniów o specyficznych potrzebach edukacyjnych;
- spotkania terapeutyczne z uczniem i/lub jego rodzicami/opiekunami;
- zajęcia grupowe o charakterze psychoedukacyjnym i socjoterapeutycznym;
- zajęcia w klasie o charakterze psychoedukacyjnym i integrującym;

Wieloletnie doświadczenie zawodowe i wszechstronne wykształcenie wyższe pedagogiczne i psychologiczne ma na celu skuteczne i właściwe dobranie metod umożliwiających oddziaływanie i pomoc stosując zintegrowane modele psychoterapii i terapii dostosowane do potrzeb osoby zgłaszającej się po pomoc.

Wiedza pedagogiczna, psychologiczna i socjoterapeutyczna zaowocowała opracowaniem i realizacją programu zajęć rozwojowych „Brzydkie Kaczętko, czyli piękny łąbędz w każdym z nas”, Wiedza informatyczna zaś przyczyniła się do opracowania i wdrożenia innowacji pedagogicznej

„Stop Cyberzagrożeniom”. W celu rozwijania zainteresowań i potrzeb dzieci psycholog szkolny wraz z pedagogiem utworzyły i koordynują Szkolny Klub Wolontariatu

Według rozporządzenia MENiS w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach jednym z obowiązków psychologa jest poradnictwo i pomoc psychologiczna. Zakres działań w tym obszarze odnosi się do:

- Pomocy w rozwiązywaniu sytuacji trudnych, kryzysów rozwojowych oraz trudności adaptacyjnych;
- Udzielania porad uczniom w rozwiązywaniu trudności w kontaktach rodzinnych, rówieśniczych i środowiskowych;
- Udzielania pomocy uczniom mającym trudności w nauce lub sprawiającym trudności wychowawcze;
- Minimalizowanie skutków zaburzeń rozwojowych, zapobieganie zaburzeniom zachowania oraz inicjowanie różnych form pomocy wychowawczej w środowisku szkolnym i pozaszkolnym ucznia;
- Działania ukierunkowane na wszechstronny rozwój na miarę indywidualnych możliwości dziecka (warsztaty, zajęcia terapeutyczne, zajęcia psychoedukacyjne, terapia indywidualna);
- Terapia zaburzeń emocjonalno-motywacyjnych: redukcja niepokoju i lęku poprzez kształtowanie pozytywnego myślenia o sobie, wzbudzanie motywacji do osiągnięć i zdobywania wiedzy poprzez indywidualne zadania motywacyjne, uczenie sposobów wyrażania emocji, dostosowania emocji do bodźców i sytuacji;
- Indywidualne rozmowy z uczniami, rodzicami oraz z kadrą pedagogiczną szkoły;
- Wskazywanie osób i instytucji udzielających odpowiednich form pomocy;
- Konsultacje i doradztwo psychologiczne dla uczniów, rodziców, kadry pedagogicznej;

Prowadzenie konsultacji psychologicznych o charakterze terapeutycznym jest więc integralną częścią oraz niezbędnym elementem szeroko rozumianej pomocy psychologicznej, bez której zawód psychologa nie pełniłby swojej funkcji.

O zakwalifikowaniu ucznia do pomocy terapeutycznej decydują:

- zalecenia z opinii lub orzeczenia z PPP lub PZP;
- problemy wychowawcze, emocjonalne lub zachowania, przejawiające się w środowisku szkolnym lub rodzinnym dziecka, zgłaszane
- przez rodziców/opiekunów dziecka, wychowawców lub innych nauczycieli;

- obserwacje własne i decyzja psychologa;

Kryterium doboru uczniów stanowią trudności i problemy natury inter i intra psychicznej (odnoszące się do sfery psychicznej związanej z czynnikami indywidualnymi i społecznymi):

1. Trudności emocjonalne i zaburzenia zachowania u dzieci związane z :

- systemem rodzinnym dziecka (rozwoły, przemoc, alkohol, niewydolność wychowawcza, ciężkie choroby, śmierć bliskiego członka rodziny, długie rozstanie z rodzicem np. z powodu wyjazdu do pracy za granicą, problemy materialne rodziny w tym utrata pracy jednego z rodziców, niedojrzałość emocjonalna rodzica/rodziców itp.)
- predyspozycjami osobowości (charakter, zaburzenia organiczne i psychiczne, dziedziczność, przeżycie traumy)
- funkcjonowaniem społecznym (łamanie norm i zasad społecznych, nie umiejętność funkcjonowania w grupie, trudności w nawiązywaniu kontaktów społecznych, odrzucenie przez grupę)

2. Trudności wychowawcze i emocjonalne rodziców związane z :

- niekonsekwencją w egzekwowaniu zasad ,
- brakiem sojuszu i porozumienia pomiędzy rodzicami,
- brakiem trwałych i spójnych zasad społecznych oraz wartości moralnych,
- nieumiejętnością skutecznego nagradzania i karania,
- brakiem czasu poświęconego dzieciom,
- ignorowaniem sygnałów wysyłanych przez dzieci o pojawiających się problemach,
- niedojrzałością rodziców, zaburzeniami emocjonalnymi lub/oraz brakiem wsparcia we własnej rodzinie lub wśród innych bliskich,
- konfliktami wewnątrzrodzinnymi,
- trudnymi doświadczeniami z własnego dzieciństwa,
- samotnym wychowywaniem dzieci.

Konsultacje psychologiczne mają formę indywidualnych lub grupowych spotkań, gdzie poprzez rozmowę wspierającą, techniki arteterapeutyczne, socjoterapię, gry, zabawy oraz dialog, wprowadza się dzieci w proces terapeutyczny. Oznacza to, że uczniowie w bezpiecznych warunkach, na ściśle określonych przy pomocy kontraktu zasadach oraz w dostrojonej do indywidualnych potrzeb relacji z psychologiem, mogą czerpać z terapeutycznych treści (czyli leczących objawy) korzyści płynących ze spotkań.

Proces terapeutyczny składa się z różnych etapów. Jest zmienny i różnorodny w zależności od indywidualnych predyspozycji i uwarunkowań dziecka. Składa się na niego okres wstępnego wywiadu psychologicznego (dot. historii życia i rodziny widziany oczyma dziecka), okres adaptacji do terapii (budowanie zaufania, otwartości, poczucia bezpieczeństwa), okres zaangażowania (tworzy się silna więź, zależność pomiędzy dzieckiem a psychologiem, niwelowanie destrukcyjnych wzorców zachowania, zastępowanie ich nowymi korzystnymi mechanizmami) oraz etap ostatni związany z zakończeniem terapii (przygotowanie do rozstania, nauka korzystania z nowego doświadczenia, nauka samodzielnego radzenia sobie z trudnościami i wyzwaniami świata zewnętrznego).

Powyżej przedstawiony został bardzo uogólniony i uproszczony obraz działań psychologa i samej terapii. W rzeczywistości jest to bardzo długotrwały, złożony i oparty na wielu aspektach proces.

W pracy terapeutycznej ważne są więc umiejętności i doświadczenie oraz zaangażowanie w proces. Techniki arteterapeutyczne wykorzystywane w pracy to każdy rodzaj szeroko rozumianej aktywności wyrażonej poprzez techniki artystyczne, które:

- pobudzają wyobraźnię,
- rozwijają kreatywność,
- relaksują,
- wyciszają lub pobudzają dziecko,
- wzmacniają poczucie wartości i wiary we własne możliwości,
- oraz lub przede wszystkim dają olbrzymią przestrzeń na ekspresję emocji w konstruktywny sposób.

Bardzo często dzieci same mają mnóstwo zadziwiających i fascynujących pomysłów. Nieraz wystarczy kilka spotkań, na których aktywizuje się arteterapeutycznie dziecko, aby ono samo inicjowało później własne pomysły.

Terapia prowadzona na terenie szkoły jest „łagodną” formą terapii nastawionej głównie na podtrzymanie i wsparcie dziecka, czemu służyć ma relacja z psychologiem.

Główne zakładane cele pracy z uczniem to:

- integrowanie ucznia z zespołem klasowym,
- budowanie grupy sprzyjającej rozwojowi potencjalnych możliwości każdego ucznia,
- zwiększanie poczucia bezpieczeństwa w sytuacji szkolnej,
- eliminowanie stresu szkolnego,

- budowanie poczucia własnej wartości,
- świadomości mocnych i słabych stron,
- rozwijanie zdolności komunikacyjnych,
- kształtowanie postawy asertywnej,
- rozwijanie tolerancji i empatii,
- rozwijanie wrażliwości na potrzeby innych,

wśród uczniów z trudnościami:

- eliminowanie symptomów zaburzeń, zmniejszanie intensywności i / lub częstotliwości niekorzystnych zjawisk, np. przeżywanego napięcia w szkole
- dostarczanie pozytywnych wzmocnień, doświadczeń korygujących urazy w ramach indywidualnej opieki psychologicznej

Warto pamiętać, że dla wielu z dzieci jest to jedyna możliwość znalezienia bezpiecznego miejsca, w ich, czasami bardzo nieszczęśliwym i pełnym cierpienia życiu. Często jest formą azylu wolnego od oceny, krytyki, wymagań związanych z umiejętnościami czy sposobem bycia. Szkoła, mimo, iż z założenia powinna być miejscem sprzyjającym dziecku bardzo często jest również miejscem wysoce stresogennym, ze względu na szerokie spektrum problemów, z jakimi musi się ono borykać.

DROGI UCZNIU – zwróć się do psychologa szkolnego gdy:

- ▲ czujesz, że jesteś samotny i nikt Cię nie rozumie
 - ▲ masz problemy rodzinne, konflikty z dorosłymi,
 - ▲ znajdujesz się w trudnej sytuacji materialnej
 - ▲ masz problem i nie wiesz jak go rozwiązać
 - ▲ czujesz się zagrożony, zaniepokojony lub bezradny,
 - ▲ chciałbyś z kimś porozmawiać,
 - ▲ gdy potrzebujesz wskazówek i wsparcia,
 - ▲ gdy masz problemy w nauce i trudności z adaptacją szkolną
 - ▲ chcesz podzielić się swoją radością, sukcesem
 - ▲ chciałbyś pomóc innym, ale nie wiesz w jaki sposób
 - ▲ masz ciekawe pomysły, chciałbyś się nimi podzielić
- ▲ jeśli chcesz komuś pomóc, zapisz się do „*Szkolnego Klubu Wolontariatu*”

DROGI RODZICU– zwróć się do psychologa szkolnego gdy:

- ♣ niepokoi Cię zachowanie dziecka
- ♣ potrzebujesz wsparcia w procesie wychowania
- ♣ chcesz porozmawiać o życiu dziecka i relacjach z nim
- ♣ masz pytania dotyczące funkcjonowania dziecka w szkole
- ♣ szukasz pomocy i nie wiesz do kogo się zwrócić

Podziel się swoimi sprawami, wspólnie poszukajmy rozwiązań.